

128. Унга (Муҳаммад алайҳиссаломга) лутфингни шундай зиёда қилки,
шоҳнинг кўзи гадога тушгандай, осий бандалар тарафига (унинг) назари тушсин.

129. Бас, ўша пайтда ундан (Муҳаммад Мустафодан) талаб,
Сендан кечиришдир, шу икки нарса асосида банданинг муроди ҳосил бўлади.

130. Тақдир тақозоси билан бу қасида ёзилди.
Унинг таърихи «ҳисоби қазо»дан чиқса ажаб эмас.

131. Муносиб ном фикрида тафаккурга чўмган эдим ҳотифдан
(ғайбдан) хитоб келди: номлардан исми «Рухул-қудс» (Муқаддас рух) бўлди.

132. Умидим улдирки, пок нафасимга такаллум (сўзлаш қобилятини)
ато этсангу, у билан сенга ҳамду сано айтсам.

II. «АЙН-УЛ-ҲАЁТ» ДАР НАЪТИ РАСУЛ АЛАЙҲИС-С АЛАВОТ12

1. Ҳоҷибони шаб чу шодурвони савдо афгананд,
Чилва дар ханли бутони моҳсимо афгананд.
2. Сад ҳазорон кирми шабтоб аз шабистони сипеҳр,
Ламъаҳо бар пардаи шабгуни ғабро афгананд.
3. Ҳар замон сад гуна ашколи бадеъ аз килки сунъ,
Нақшбандони қадар бар тоқи хазро афгананд.
4. Ашкрезон наъш бар дўши банот аз сўги меҳр,
Чумла бар сарҳо паранди анбаросо афгананд.
5. Қутб чун пири батамкин в-ахтару анҷум самоъ,
Чун муридон гирди пири пойбарчо афгананд.
6. Симбар туркони котил аз меҳарра баста саф,
То ба мулки офият дар даҳр яғмо афгананд.
7. Булачаб туркон, ки ҳар дам ҳиндуосо аз шаҳоб,
Ҳарбаҳои симгун ҳар сўй амдо афгананд.
8. Дар чунин ҳарб аз барои тўъма насрайни фалак,

Гоҳ бикшоянду гоҳе болҳоро афгананд.

9. Раста бедоранд дурчи дур зи шохи гови ганҷ
Дида ононе, ки бар Савру Сурайё афгананд.

10. Насри воқеъ дар дил ояд-шон зи рӯи эътибор,
Чашм агар бар нуқтаҳои шини шеъро афгананд.

11. Моҳи нав бошад миёни хайли атфоли нучум,
Устухоне, к-аш ба бозӣ шаб ба саҳро афгананд.

12. Гирди шамъи моҳ хуффошони симини нучум,
Хешро парвонаосо зеру боло афгананд.

13. Зӯҳраро бар чамбари даф пӯст аз шакли қамар,
Мутрибони чарх баҳри лаҳн хунё афгананд.

14. Тири раммоле, ки баҳри ғайбати меҳр ахтарон,
Бар бисоташ музди раммоли дирамҳо афгананд.

15. Меҳрро ёбанд гоҳе қониби шарқаш хабар,
Шаш раванда чун суроғашро ба ҳар ҷо афгананд.

16. Чобуки гардун ба нӯги найза бирбоянд агар,
Ҳалқаи даври қадӣ бар дашти ҳайҷо афгананд.

17. Зоҳиди афлокро сачҷодаи нуру сафо,
Дар шабе з-инсон аҷаб аз баҳри эҳё афгананд.

18. Кутволи ҳисни гардун чун намоёд расми пос,
Аз машоил равшани дар чархи воло афгананд.

19. Бар чунин ҳангома хайли лӯъбатони собитот,
Чашм аз ҳаштум ғураф баҳри тамошо афгананд.

20. Хайли анҷум з-ихтиёри чархи аъзам дам ба дам,
Хешро аз пояи аъло ба адно афгананд.

21. Чарх бо он чашмбозӣ, анҷумаш бо он сипеҳр,
Руқъаҳои чашмбанди сӯи дунё афгананд.

22. Ахтарон аз айни беҳобию ноосудагӣ,
Хоби осоиш ба чашми пиру барно афгананд.

23. Ғайри ушшоқи болокаш, к-аз ғами ҳичрон чу ман,
Наъраи «во ҳасрато!» бар чархи мино афгананд.

24. Халқи беишқу вафо монда ба хоб, аммо сагон
Дар вафои ошиқон то субҳ ғавғо афгананд.

25. Эй, хуш ононе, ки карда хобро бар худ ҳаром,

- Дар чунин шаб бар фалак оҳи шабосо афгананд.
26. 3-оби чашми ҳасрат аввал дода зоҳирро вузу,
Оташ аз ботин ба ҷони ношикебо афгананд.
27. Хешро бар гӯшаи меҳроби тақво афгананд,
Сар ба хоки дарғаҳи Эзид таоло афгананд.
28. 3-оҳи ҳасрат парда бар рухсораи ахтар кашанд,
3-ашки маҳчурӣ халал дар тоқи хазро афгананд.
29. Чун ба тавфи равзаи хилватғаҳи дил рӯ ниҳанд,
Бурқои номаҳрамӣ бар рӯи ҳавро афгананд.
30. Бар бисоти қурби васл ар лаҳзае сокин шаванд,
Дида бар хайли малоик аз мувосо афгананд.
31. Бар сипеҳри иззу тамкин гар даме манзил кунанд,
Аз тазалзул раъша гардунро бар аъзо афгананд.
32. Гар сӯи нузҳатғаҳи ҷамъи вусул оранд рӯй,
Хоки нисён бар сари дунёву уқбо афгананд.
33. Ҳаст уммеди Фонӣ ин давлат, ки гардад хоки роҳ,
Ҳар кучо ин раҳравони гармрав по афгананд.
34. Нисфи ин водии зулматро чу навбат бигзарад,
Навбатдорони шаҳ дар кӯс ово афгананд.
35. Аз ғиреви кӯсу бонги ною ғавғои нафир,
Растахез андар хами тоқи муалло афгананд.
36. Чашм накшоёд зи ғафлат мурдағони хобро,
Гарчи сӯри ҳашр аз фарёди сурно афгананд.
37. Боз баҳри бут парастидан пағаҳхезони куфр,
Нолаи ноқусро дар дайри тарсо афгананд.
38. Роҳибони масти мусҳафсӯзи ин дайри кӯҳан,
Дар миён оини зуннору чалипо афгананд.
39. Комилони куфри лои лоту лои лоилоҳ,
Тавъамон дида дар иллаллоҳ муҳоко афгананд.
40. Мӯъзинони субҳи «Субҳоноллоҳ», аз ғайратзанон,
Ғулғули «Аллоҳу акбар» бе муҳобо афгананд.
41. Боз риндони хароботи муғон ҷоми сабӯҳ,
Дар миён оранду тарҳи даври саҳбо афгананд.
42. Вақти хушҳолӣ зи бода ошиқони покбоз,

Дида пинҳон гаҳ-гаҳе бар ёри зебо афгананд.

43. Гулрухон чун гул гиребон чоку чун мурғони боғ,
Ошиқони беҳуд аз мастӣ алоло афгананд.

44. То ки меъмори гардун қасри чархи тираро
Фарши сим аз партави субҳи зарандо афгананд.

45. Шомро чун қатъ дар зулфи сумансо афгананд,
Дар суманбӯёни субҳ оини ғавғо афгананд.

46. Равшанӣ дар арсаи олам, ки аз шаб тира буд
Аз талолоҳои субҳи оламоро афгананд.

47. Тайласони сӯфии рӯз аз таҳи шабгун лиҳоф,
Карда берун бар сари дӯшаш ба паҳно афгананд.

48. Жолаи анҷум, ки бошад дар шабистони сипеҳр,
Дар гудоз аз машғали сӯзон байзо афгананд.

49. Гар судоёе бошад аз савдои шаб офоқро,
Сандали пешонияш аз абри ҳамро афгананд.

50. Хоста партави шамъи Юсуфи Мисрӣ ҷамол,
Нур дар зиндони Шоми ваҳшатафзо афгананд.

51. Офтоби пардагиро ҷониби рӯз оваранд,
Юсуфи гумгаштаро сӯи Зулайхо афгананд.

52. Сар ба сар аз хоби ғафлат чашм бикшоянд халқ,
Чун қиёмат муждаи эҳё ба мавто афгананд.

53. Оқизони шаҳвату тардоманӣ бо сад шитоб,
Хешро дар об аз қисват муарро афгананд.

54. Ҳақпарастон камтар аз таҳқиқу аз тақлид беш,
Сӯи масҷид рафта худро бар мусалло афгананд.

55. Аҳли қилу қол ҳар сӯ аз паи илзоми ҳасм.
Чашмро аз хоб ношуста бар аҷзо афгананд.

56. Девмардум, яъне аҳли байъ баҳри раҳзанӣ,
Ҳар яке худро ба сӯқ андар ба маъво афгананд.

57. Дар замони байъ чун туғён кунад инсофашон,
Бӯрёро тӯҳмати зарбафтколо афгананд.

58. Кофирони дарғаҳи қозӣ паи як ҳабба сим,
Хонумони сад мусулмонро ба фатво афгананд.

59. Золимони соҳиби девон ба нӯги килки тез,

- Қофро аз ʔайн агар ёбанд, аз по афгананд.
60. Беҳамиятваш забунон хешро аз ҳирси шум,
Бар дари ҳамчун худӣ баҳри таманно афгананд.
61. Аз ҳиял тифлони мактабро ба дилҳо изтироб,
Нукта бе тақриб ронда дида ҳар ҷо афгананд.
62. Пойбандони аёл аз баҳри касби ризқашон,
По ба шаҳру кӯй ҳар сӯ ошкоро афгананд.
63. Борбандони сафаркарда сӯи манзил хиром,
Бор накшода марокибро ба маръо афгананд.
64. Ҷонгудозон оташ андар ҷони шайдо афгананд,
Барқсон худро фарози хору хоро афгананд.
65. Бо ниёзу аҷз аз реги биёбон бештар.
Рӯди сайли ашк сӯи реги Батҳо афгананд.¹³
66. Нақди ҷон бар дасту сими ашк бар ораз фишон,
Сар ба хоки қиблагоҳи дину дунё афгананд.
67. Хоҷаи кавнайнӯ фаҳри анбиё, к-асҳоби ӯ
Соя бар хуршед, бал Арши муалло афгананд.
68. Гарди роҳаш ахтарон дар дидаи равшан кашанд,
Хоки пояш равшанон дар чашми бино афгананд.
69. Муддао бошад биҳиштоин дараширо рӯфтан,
Ҳуриён бар чехра чун зулфи мутарро афгананд.
70. Қасдашон ҷуз соя афгандан набошад дар раҳаш,
Хулдиён дар ҷилва чун қадҳои раъно афгананд.
71. Дар шаби меъроҷ пояндози рахшаш аҳли Арш,
Аз дури ахтар мукалал сабз дебо афгананд.
72. Чун фалакпаймо Буроқ андар рикоби ӯ кашанд,
Ғошия аз Меҳр баста, зин зи Ҷавзо афгананд.
73. Қабли чандин сол бинанд офтобаш зери абр,
Чун ҳарифон бор дар дайри Бухайро афгананд.
74. Нақшбандони қазо тарҳи ҳазорон офтоб,
Гоҳ пӯя бар замин аз пои Қусво афгананд.
75. Ҳам рисолат, ҳам нубувват буда хоси зоти ӯ,
Пеш аз он к-овозаи ирсолу анбо афгананд.
76. Аз раҳи иззат шутурмурғони барри баҳри ту,

Бар малоик сояи рифқу мадуро афгананд
77. Мусҳафатро дӯхта аз ҳуллаи ҷаннат ғилоф,
Тугмаҳо аз ҷавзаҳар бар раҳли ҷавзо афгананд.
78. Ҳочибони дарғаҳи қудратғаҳи қурби вусул,
Бар дари борат асо дар пеши Мусо афгананд.
79. Нӯҳ фалак ёбанд рокеъ навбати хамси туро,
Дидаро гар бар ҳисоби ҳарфи Тоҳо афгананд.
80. Ҳам баробар дон ба тарзи чордаҳ маъсумро,
3-онки дар исмат ҳалал дар кори Яҳё14 афгананд.
81. Ҳаст машхур ин, ки Наҷмиддинвашони умматат,
Ҷазба бахшанд аз яқин бар сағ назар то афгананд.
82. Остонатро сагон бошанд к-андар як назар,
Сад ҳалал дар кори Наҷмиддини Кубро15 афгананд.
83. Зери тобути шаҳиди теғи шавқат хешро,
Ҳар нафас баҳри шараф сад чун Масеҳо афгананд.
84. Кӯдакони новакандози қазои ҳикматат,
Сад камонча дар буни реши атиббо афгананд.
85. Насру фатҳи эзидӣ бошад қарини ҷайши ту,
Бар сафаш гар чашм чун сатри «Изоҷо» афгананд.
86. Раъяти ҷайши ту чун дӯзанд хайётони сунъ,
Шуққаашро зинати «Инно фатаҳно»16 афгананд.
87. Аз ғубори тираи хайлат димоғу чашмро,
Аршиён ҳам тўтиё, ҳам мушки соро афгананд.
88. Н-ояд аз кӯҳи бало он к-ояд аз як мушти хок,
К-аш зафарҷӯёни теғат сӯи аъдо афгананд.
89. Ҳаст то домони ҳашрат мулк дар тавқеъи дин,
Муншиёни сунъ чун домони туғро афгананд.
90. Аз аҳодисат саҳеҳиро равог андар рақам,
Бору боб аз ҳадди Батҳо то Бухоро афгананд. 17
91. Донаи Одам бувад бедом шайтон ҳар яке,
Устухонҳое, ки худдомат зи хурмо афгананд.
92. Аршпарвозон бияндозанд худро дар раҳат,
Ҳамчу мурғоне, ки худро пеши Анқо афгананд.
93. Ё расулаллоҳ, ба ҳолам бин, ки меҳру моҳи нур,

- Ҳам бар адно афгананд, арчи бар аъло афгананд.
94. Подшоҳон дида рӯзи ҷашн бар шерони нар,
Афгананду бар сагонат дил ҳамоно афгананд.
95. То ба кай хайли шаётин дам ба дам сад васваса
Дар дили ошуфтаам пинҳону пайдо афгананд.
96. Исианфосон аҷаб набвад ки чашми марҳамат,
Ғаҳ-ғаҳе бар ҳоли тарсоёни марзо афгананд.
97. Лек маълулам чунон к-имкон набошад зистан,
Сад Масеҳ ар соям баҳри мудово афгананд.
98. Ҳам магар рашҳе зи шарбатхонаи эҳсони ту,
Дар гулуи ин алили нотавафо афгананд.
99. В-он замон ҳар дам дусад мурда зи нутқи Исавӣ,
Рӯҳи худ дар поям аз баҳри тавалло афгананд.
100. То бад-он анфос наътатро сароям ончунон,
К-аш малоик рӯҳсораш зи боло афгананд.
101. Ҳарфе аз наътат, ки бинвисам малоик нуқтааш,
Аз саводи дидаҳои навмфарсо афгананд.
102. Аз зилоли инчунин наъте агар лабташнагон,
Қатрае бар ҳалқи хушки ранҷпаймо афгананд.
103. Баъд аз он амвот ҷон ёбанд, агар оби даҳан
Бар фаромӯшгаштагони хоки ғабро афгананд.
104. Гар ниҳам «Айн ул-ҳаёт» — аш ном шояд з-он ки халқ,
Аз насимаш ҷони нав дар ҷисми мавто афгананд.
105. Дар адад ёбанд байташ тавъами оби бақо,
Дар ҳисоби ӯ назар гар сӯи имло афгананд.
106. Ё Раб, он рӯзам шафоат аз ҳабиби худ расон,
К-аҳли исёнро ба дӯзах бе муҳобо афгананд.

II. РАСУЛ АЛАЙҲИС-САЛАВОТ НАЪТИ ҲАҚИДА «АЙН УЛ-ҲАЁТ» (ҲАЁТ БУЛОҒИ) ҚАСИДАСИ

1. Тун пардадорлари қора чодирларини ёйган чоғларида
ой юзли бутлар тўдаси (юлдузлар)га жилва қиладилар.
2. Осмон зулматидан юз минглаб ялтироқ қуртлар (юлдузлар)